

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З.Гжицького

Факультет ветеринарної гігієни, екології та права
Кафедра фізичного виховання, спорту і здоров'я

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Декан факультету
ветеринарної гігієни, екології та права

Григор П. Демченко
«25» 06 2021 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

СПОРТИВНІ СПОРУДИ ТА ОБЛАДНАННЯ

(назва навчальної дисципліни)

СКОРОЧЕНА ПРОГРАМА

рівень вищої освіти	перший (бакалаврський) <small>(назва освітнього рівня)</small>
галузь знань	01 «Освіта педагогіка» <small>(назва галузі знань)</small>
спеціальність	017 – «Фізична культура і спорт» <small>(назва спеціальності)</small>
освітня програма	Фізична культура і спорт <small>(назва)</small>
вид компоненти	обов'язкова <small>(обов'язкова / за вибором)</small>

Львів – 2021 р

Робоча програма навчальної дисципліни

«Спортивні споруди та обладнання» для здобувачів вищої освіти
(назва)
першого рівня (бакалавр) спеціальності 017 – «Фізична культура і спорт»
(освітній рівень) (код та найменування спеціальності)
за освітньою програмою Фізична культура і спорт

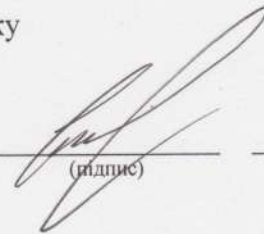
Укладачі:

старший викладач кафедри фізичного виховання спорту і здоров'я О.Л.Ковбан
(посада, науковий ступінь та вчене звання) (ініціали та прізвище)

Робоча програма розглянута та схвалена на засіданні кафедри
фізичного виховання спорту і здоров'я
(назва кафедри)

протокол № 12 від «21» серпня 2021 року

завідувач кафедри
фізичного виховання спорту і здоров'я
(назва кафедри)

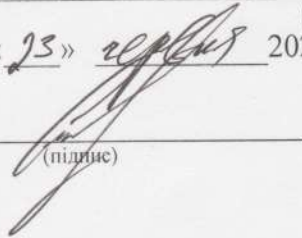


Семенів Б.С.
(прізвище та ініціали)

Погоджено навчально-методичною комісією
спеціальності 017 – «Фізична культура і спорт»
(назва спеціальності)

протокол № 6 від «25» серпня 2021 року

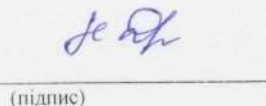
Голова НМКС



Схвалено рішенням навчально-методичної ради
факультету ветеринарної гігієни, екології та права
(назва факультету)

протокол № 8 від «24» 06 2021 року

Голова НМРФ



Ухвалено вченою радою факультету

протокол № 3 від «25» 06 2021 року

1.Опис навчальної дисципліни

Спортивні споруди та обладнання

Найменування показників	Всього годин	
	Денна форма здобуття освіти ДФЗО	Заочна форма навчання ЗФЗО
Кількість кредитів/годин	3/90	3/90
Усього годин аудиторної роботи	42	14
в т.ч.:		
• лекційні заняття, год.	14	6
• практичні заняття, год.	28	8
• лабораторні заняття, год.		
• семінарські заняття, год.		
Усього годин самостійної роботи	48	76
Вид контролю	залік	

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить:

для денної форми здобуття освіти – 11,4%

для заочної форми здобуття освіти – 54,2

2. Предмет, мета та завдання навчальної дисципліни

2.1. Предмет, мета та вивчення навчальної дисципліни.

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Спортивні споруди та обладнання» є оволодіння студентами знаннями про спортивні споруди, як основні фонди фізичної культури, що забезпечують реальний розвиток масової фізичної культури і спорту.

Метою навчальної дисципліни «Спортивні споруди та обладнання» є вивчення загальних основ проектування, будівництва, ремонту та експлуатації спортивних споруд, призначених для занять спортом, масових фізкультурно-оздоровчих заходів за місцем проживання, в навчальних закладах, спортивних клубах, у місцях відпочинку тощо.

Здобуті знання з дисципліни «Спортивні споруди та обладнання» є основою для вивчення наступних навчальних дисциплін: теорія оздоровчо-рекреаційної рухової діяльності; біомеханіка.

2.2. Завдання навчальної дисципліни (ЗК, ФК)

Вивчення навчальної дисципліни передбачає формування у здобувачів вищої освіти необхідних компетентностей:

Загальні компетентності:

- здатність вчитися та оволодівати сучасними знаннями (ЗК₁)
- здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях (ЗК₁₂)

Спеціальні (фахові) компетентності:

- здатність використовувати спортивні споруди, спеціальне обладнання та інвентар (ФК₁₂)

Програмні результати навчання (ПРН)

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен бути здатним продемонструвати такі результати навчання:

- засвоювати нову фахову інформацію, оцінювати й представляти власний досвід, аналізувати й застосовувати досвід колег (ПРН₅)
- оцінювати рухову активність людини та її фізичний стан, складати та реалізовувати програми кондиційного тренування, організовувати та проводити фізкультурно-оздоровчі заходи (ПРН₁₀)
- застосовувати набуті теоретичні знання для розв'язання практичних завдань та змістовно інтерпретувати отримані результати (ПРН₂₁)

3. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ**3.1. Розділ навчальних занять за розподілами дисципліни.**

Назви розділів і тем	Кількість годин											
	Денна форма здобуття освіти (ДФЗО)						Заочна форма здобуття освіти (ЗФЗО)					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	лаб.	інд	с.р		л	п	лаб.	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
РОЗДІЛ 1												
Загальні відомості про спортивні споруди.												
Історичні відомості, класифікація спортивних споруд та їх особливості.	10	2	4			4	10	2				8
Загальні відомості про спортивні споруди . Відкриті та криті спортивні споруди.	14	2	4			8	14		2			12
Усього:	24	4	8			12	24	2	2			20
РОЗДІЛ 2												
Класифікація спортивних споруд												
Класифікація спортивних споруд. Басейни, специфічні спортивні споруди.	14	2	6			6	14	2	2			10
Спортивні споруди для зимових видів спорту.	12	2	4			6	12		2			10

Усього:	26	4	10			12	26	2	4			20
РОЗДІЛ 3												
Будівництво спортивних комплексів та особливості розміщення фізкультурно-спортивних споруд												
Спортивні комплекси. Будівництво спортивних споруд.	14	2	4			8	14		2			12
Відкриті спортивні споруди та їх класифікація	12	2	2			8	12					12
Фізкультурно– оздоровчі споруди . Гігієна фізкультурно-спортивних споруд та особливості їх розміщення.	14	2	4			8	14	2				12
Усього :	40	6	10			24	40	2	2			36
Разом:	90	14	28			48	90	6	8			76

3.2. Лекційні заняття

№ з/п	Назви тем та короткий зміст за навчальною програмою	Кількість годин	
		ДФЗО	ЗФЗО
РОЗДІЛ 1			
Загальні відомості про спортивні споруди.			
1.	<u>Лекція 1. Історичні відомості, класифікація спортивних споруд та їх особливості.</u> Призначення спортивних споруд і обладнання, вимоги до них. Історичні відомості про спортивні споруди. Класифікація спортивних споруд і їх категорійність. Класифікація спортивних споруд. Усі спортивні споруди поділяються на спеціальні (окремі) для одного виду спорту (спеціалізовані зали, басейни, поля, велотреки тощо) та комплексні, які пристосовані для занять кількома видами спорту (спортивні ядра, водні комплекси, комплексні майданчики, спортивні корпуси і т. п).	2	2
2.	<u>Лекція2. Загальні відомості про спортивні споруди. Відкриті та криті спортивні споруди.</u> Спортивні споруди – це споруди, які будуються з метою занять фізкультурою і спортом. Обладнання – це спеціальний інвентар, який забезпечує повноцінні заняття фізкультурою і спортом. Басейни, специфічні спортивні споруди. Загальна характеристика спортивних басейнів. Ванни басейнів та їх оснащення. Криті басейни. Басейни на природних водоймах. Контроль якості води в басейнах.	2	
	<i>Всього</i>	4	2
РОЗДІЛ 2			

Класифікація спортивних споруд			
3.	<u>Лекція 3. Басейни, специфічні спортивні споруди.</u> Загальна характеристика спортивних басейнів. Ванни басейнів та їх оснащення. Криті басейни. Басейни на природних водоймах. Контроль якості води в басейнах. Спортивні споруди для зимових видів спорту. Лижні траси. Лижні стадіони. Гірськолижні траси. Лижні трампліни. Санні траси. Льодові поля і доріжки.	2	2
4.	<u>Лекція 4. Спортивні споруди для зимових видів спорту.</u>	2	
	<i>Всього</i>	4	2
РОЗДІЛ 3			
Будівництво спортивних комплексів та особливості розміщення фізкультурно-спортивних споруд			
5.	<u>Лекція 5. Спортивні комплекси. Будівництво спортивних споруд.</u> Спортивні зали. Спортивні манежі. Палаці спорту. Криті стадіони. Критими спортивними спорудами називаються спортивні споруди, призначені для занять фізичною культурою і спортом, де основний процес відбувається у приміщенні. Універсальні спортивні зали. Шкільні спортивні зали. Спортивні манежі. Манежі для занять легкою атлетикою. Манежі для футболу. Кінноспортивні манежі. Спортивні корпуси. Проектування спортивних споруд і основні документи для будівництва. Облік та звітність на спортивні споруд. Загальні принципи побудови мережі спортивних споруд в населених пунктах. Мережа спортивних споруд населених пунктів і навчально-виховних закладів. Спортивні споруди за кордоном.	2	
	<u>ЛЕКЦІЯ 6. Відкриті спортивні споруди та їх класифікація.</u> Спортивні споруди у переважній більшості відкриті, тобто розташовані на відкритому просторі. Майданчики. Поля. Спеціальними є майданчики, призначені для певного виду спорту (гімнастика, бокс, важка атлетика) тощо. Усі спортивні й оздоровчі споруди, які будуються в нашій державі, мають відповідати певним вимогам. Організатори майбутнього будівництва повинні перш за все чітко усвідомлювати призначення спортивного об'єкта. Слід визначити орієнтовну вартість майбутніх будівельних робіт. Після необхідно вирішити питання, пов'язані з фінансуванням проектних робіт і самого будівництва. Споруди для зимових видів спорту	2	
6.	<u>Лекція 7. Фізкультурно–оздоровчі споруди. Гігієна фізкультурно–спортивних споруд та особливості їх розміщення.</u> Нові спортивні споруди вводяться в експлуатацію з дозволу органів санітарної служби і за погодженням із місцевими лікарсько–фізкультурними диспансерами. Види штучної вентиляції. До штучного освітлення висуваються додаткові вимоги. Світловий коефіцієнт. Коефіцієнт природного	2	2

	освітлення. Штучне освітлення. Спорткомплекси. Найбільшим спортивним комплексом у світі є «Лужники» в Москві. Спортивний комплекс у Києві займає територію 53 га. Залежно від фізичних вад інвалідів існують такі типи споруд для них: споруди для інвалідів з вадами опорно-рухового апарату; споруди для інвалідів з вадами зору; споруди для інвалідів з вадами слуху. Фізкультурно-спортивні споруди для занять інвалідів можна розподілити на групи споруд, які потребують спеціальних планувально-технічних заходів, і групи споруд, які їх не потребують. Відомі два типи фізкультурно-спортивних комплексів – багатофункційний і для одного виду спорту. Міські центри. Загальноміські фізкультурно-спортивні центри. Мережа фізкультурно-оздоровчих споруд підприємств. Спортивні парки.		
	Всього:	6	2
	Разом:	14	6

3.3. Теми практичних занять

№	Назва теми	К-ть год.	
		ДФЗО	ЗФЗО
	РОЗДІЛ 1		
	Загальні відомості про спортивні споруди.		
1.	Історичні основи розвитку будівництва спортивних споруд.	2	
2.	Основи проектування, будівництва та експлуатації спортивних споруд	2	
3.	Спортивні споруди та обладнання, які будуються з метою для занять фізкультурою і спортом.	4	2
	Всього:	8	2
	РОЗДІЛ 2		
	Класифікація спортивних споруд		
4.	Санітарно-гігієнічні та протипожежні вимоги до спортивних споруд.	2	
5.	Фізкультурно-спортивні споруди для масових видів спорту, спортивних ігор та ігор з м'ячем. Споруди для занять туризмом. Споруди для гімнастики, боротьби, боксу та важкої атлетики. Спортивні споруди для плавання. Споруди для зимових видів спорту.	4	4
6.	Розрахунок пропускної здатності спортивної споруди в залежності від складу і призначення приміщень.	4	
	Всього:	10	4
	РОЗДІЛ 3		
	Будівництво спортивних комплексів та особливості розміщення фізкультурно-спортивних споруд		
7.	Аналіз складу спортивного комплексу і ефективності його	4	2

	функціонування. Спортивні споруди для занять різними видами спорту та масовою фізичною культурою.		
8.	Іноваційні технології проектування та будівництва в світі за даними інтернет.	2	
9.	Скласти примірний розклад занять для спортивного комплексу.	2	
10.	Зробити ескіз спортивного майданчика для занять в дошкільному учбовому закладі..	2	
	Всього:	10	2
	Разом:	28	8

3.4. Самостійна робота (денна форма)

№№ з/п	Назви тем та короткий зміст за навчальною програмою	ДФЗО	ЗФЗО
	РОЗДІЛ 1		
	Загальні відомості про спортивні споруди		
	Історичні відомості, класифікація спортивних споруд та їх особливості.	2	4
	Загальні відомості про спортивні споруди. Відкриті та криті спортивні споруди.	2	4
	Всього:	4	8
	РОЗДІЛ 2		
	Класифікація спортивних споруд		
	Класифікація спортивних споруд. Басейни, специфічні спортивні споруди.	2	4
	Спортивні споруди для зимових видів спорту.	2	4
	Всього:	4	8
	РОЗДІЛ 3		
	Будівництво спортивних комплексів та особливості розміщення фізкультурно-спортивних споруд		
	Спортивні комплекси.	2	4
	Будівництво спортивних споруд.		

Відкриті спортивні споруди та їх класифікація.		
Фізкультурно– оздоровчі споруди . Гігієна фізкультурно-спортивних споруд та особливості їх розміщення.	2	2
Всього:	4	6
Підготовка до навчальних занять та контрольних заходів	36	54
Разом:	12	22
Разом:	48	76

4. Індивідуальні завдання

Написання реферату та презентації є видом позаурочої індивідуальної діяльності бакалавра, результат якої використовується у процесі вивчення програмного матеріалу навчальної дисципліни.

Темі індивідуальної роботи:

1. Історичні відомості про спортивні споруди України.
2. Вимоги до підлоги спортивних залів.
3. Параметри, які слід враховувати при будівництві спортивних об'єктів.
4. Особливості спортивних споруд змагального характеру.
- 5 Які типові документи необхідні для функціонування спортивних споруд.
6. Туристичне обладнання для водного туризму.
7. Особливості мережі спортивних споруд за кордоном.
- 8.Кінноспортивні манежі і їх характеристика.
9. Спортивні споруди водних видів спорту.
- 10.Спортивні корпуси і доми фізкультури.
- 11.Поясніть універсальність арени палацу спорту.
- 12.Особливості будови сучасних стадіонів.
- 13.Синтетичні покриття спортивної підлоги.
- 14.Реконструкція старих басейнів.
- 15.Штучний і синтетичний лід.

5. Методи навчання

Використовуються словесні методи (пояснення, вказівка, нагадування, розбір); методи наочності (відеодемонстрація, спостереження, кінограма, ілюстрація).

6. Методи контролю

Поточний контроль. Контроль знань і умінь студентів з дисципліни здійснюють згідно з кредитно-модульною системою організації навчального процесу. Рейтинг студента із засвоєння дисципліни визначається за 100 бальною шкалою. Він складається з рейтингу поточного контролю, для оцінювання якого призначається 100 балів, і рейтингу підсумкового контролю (залік) – 100 балів, між якими обчислюється середнє арифметичне.

Поточний контроль здійснюється під час проведення лабораторних занять і має на меті перевірку рівня теоретичної підготовленості студента. Об'єктами такого контролю є проведення студентами учбової практики на лабораторних заняттях, відвідування занять та результати модельних контрольних робіт – тестових завдань.

Проміжний контроль. Поводиться за результатами модульних контрольних робіт для перевірки рівня теоретичної підготовленості студента.

Проведення контролю за розділами – контроль рівня знань передбачає виявлення опанування студентом навчального матеріалу за темами. Знання оцінюються за 4-бальною системою за національною шкалою.

Розділ проводиться тричі по закінченню кожного з розділів за системою оцінювання за шкалою ECTS (тестові завдання).

Оцінювання виконання індивідуального завдання проводиться у вигляді додаткових бонусних балів за 10-бальною системою.

Якість виконання індивідуального завдання оцінюється за такими критеріями:

- вміння написати план-конспект уроку;
- самостійне проведення уроку для учнів молодшого, середнього та старшого віку.

Підсумковий контроль. Знання оцінюються за 4-бальною системою за національною шкалою та за системою оцінювання за шкалою ECTS (тестові завдання).

Оцінювання знань студентів. Враховує види занять, які згідно з програмою дисципліни «Спортивні споруди та обладнання» передбачають лекційні,

лабараторні заняття, а також самостійну роботу та виконання індивідуального завдання. Контрольні заходи для студентів денного навчання включають поточний, проміжний і підсумковий контроль.

Перевірка і оцінювання знань студентів проводиться в таких формах:

- оцінювання підготовки тем практичних занять;
- проведення контролю знань за розділами;
- проведення підсумкового контролю.

Для оцінювання знань використовують чотирибальну національну шкалу та стобальну шкалу оцінювання ECTS. Згідно з методикою переведення показників успішності знань студентів обидві оцінки можуть бути переведені у відповідну систему за шкалою.

7. Загальні критерії оцінювання навчальних досягнень студентів

Контроль результатів навчання студентів є необхідним елементом освітнього процесу. Суть контролю полягає у виявленні та вимірюванні компетентностей студентів, у взаємопов'язаній діяльності викладача і студента.

Оцінювання результатів навчання студентів здійснюється шляхом проведення поточного та підсумкового контролю.

Оцінювання результатів навчання проводиться в балах, максимальна кількість яких за кожний підсумковий контроль становить 100. Кожній сумі балів відповідає оцінка за національною шкалою та шкалою ECTS (табл. 1).

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
		для екзамену
90 – 100	A	відмінно
80-89	B	добре
70-79	C	
65-69	D	задовільно
60-64	E	
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання

0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни
------	----------	--

Максимальна кількість балів протягом семестру становить 100:

$$100 (\text{ПК}) = 100, \text{ де:}$$

100 (ПК) – 100 максимальних балів з поточного контролю, які може набрати студент за семестр.

Результати поточного контролю оцінюються за чотирибальною системою:

5 – у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає, глибоко і всебічно розкриває зміст, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу. Правильно вирішив 90% тестових завдань.

4 – достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає, в основному розкриє зміст завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки. Правильно вирішив більшість тестових завдань.

3 – у цілому володіє навчальним матеріалом, викладає його основний зміст, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки. Правильно вирішив половину тестових завдань.

2 – не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхнево (без аргументації та обґрунтування) викладає, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань і практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності, правильно вирішив меншість тестових завдань.

$$ПК = \frac{100 \cdot САЗ}{5} = 20 \cdot САЗ.$$

За підсумками семестрового контролю в залікову відомість студентів у графі «за національною шкалою» виставляється оцінка «зараховано/незараховано». Присутність студента при виставленні підсумкової оцінки не обов'язкова, якщо ним виконані усі передбачені види робіт.

Контроль оцінювання студентів заочної форми здобуття освіти

Успішність студента оцінюється шляхом проведення поточного та підсумкового контролю (залікового контролю). Максимальна кількість балів за кожний заліковий кредит з навчальної дисципліни, яку може отримати студент протягом семестру, становить 100.

Дані про успішність студента заносяться викладачами у «Журнал обліку відвідування занять та контролю успішності студентів», «Залікову відомість», «Екзаменаційну відомість».

Розподіл балів для дисциплін, які завершуються **заліком**:

$$30 \text{ (ПК)} + 70 \text{ (ТСР)} = 100$$

30 (ПК) – 30 максимальних балів з поточного контролю (ПК), які може набрати студент під час настановної та лабораторно-екзаменаційної сесії.

70 (ТСР) – бали за виконання тематичної самостійної роботи у міжсесійний період за програмою курсу.

Поточний контроль може проводитись у формі усного опитування, письмового експрес-контролю (наприклад, на лекціях), комп'ютерного тестування, виступів студентів при обговоренні питань на семінарських заняттях тощо.

1. Робоча програма навчальної дисципліни.
2. Конспект лекцій із дисципліни.

10. Рекомендована література

Базова

1. Физкультурно–спортивные сооружения / под ред. А. Аристовой. – М. : Пресс, 1999.
2. Виршило Р. Спортивные сооружения. – Варшава, 1982.
3. Машинский В. А. Физкультурно–спортивные центры. – М. : Стройиздат, 1989.
4. Мезанцева Н. Б. Универсальные зрелищно–спортивные залы с малой ареной. – М. : ЦНТИ по гражданскому строительству и архитектуре, 1985.
5. Сооружения для развлекательных спортивных игр и занятий : обзор / Т. А. Погожева, Е. В. Рязанова. – М.: ЦНТИ по гражданскому строительству и архитектуре, 1987.
6. Резников Н. М. Комплексные спортивные сооружения. – М. : Стройиздат, 1975.
7. Рязанова Е. И. Сооружения скейтбординга и катания на роликовых коньках : обзор. – М. : ЦНТИ по гражданскому строительству и архитектуре, 1991.

8. Савченко В. В. Багатоцільові, видовищні і спортивні зали. – К. : Будівельник, 1979.
9. Спортивные сооружения / под ред. В. Быкова и А. Опочинской. – М. : Гос.изд-во литературы по строительству, архитектуре и строительным материалам, 1963.
10. Спортивные сооружения / под ред. М. Гагина. – М. : Физкультура и спорт, 1976.
11. Стригалова Н. С. Спортивные корпуса. – М. : Стройиздат, 1976.

Додаткова:

1. Использование тренажеров в оздоровительных целях / Н. А. Шемохинко, А. А. Душанин, С. А. Пирогова, Л. Я. Иващенко. – К. : Здоровье, 1989. Ясный Г. В. Спортивные бассейны. – М. : Стройиздат, 1988.
2. Державні будівельні норми України. Спортивні та фізкультурно-оздоровчі споруди МБН В.2.2.-13-2003 // Державний комітет України з будівництва та архітектури. К., 2004.
3. Fabian D. Hallenbad Siegburg Beispielhaftes Erneuerungsprojekt–Sport+Bader+Freizeit–Bauten, 1985. S. 137–142. 5. Требования к спортивным сооружениям, предназначенным для инвалидов. Организация и проведение соревнований среди инвалидов с поражениями опорно–двигательного аппарата. – М. : ВНИИФК, 1988